

РЕШЕНИЕ

№ 3501

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **296** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК, във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на ЕТ „Б. И. Ц.“, с ЕИК[ЕИК], представляван от И. Ц. чрез адвокат С. Б. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С229-0399290/19.12.2019 г. на началника на отдел “Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – магазин за облекло, находящ се на конкретно посочен адрес в [населено място], стопанисван от жалбоподателя.

В жалбата и в писмени бележки жалбоподателят оспорва заповедта като издадена в нарушение на материалния закон и на целта му. Заповедта е издадена и връчена 2 месеца след твърдяното нарушение и нямало как да постига целите на ПАМ, сред които предотвратяване на нарушението, а не санкция за него. Бездействието на администрацията обезмисляла целта на ПАМ. Счита, че твърдението в заповедта, че целта на търговеца е именно отклонение от данъчното облагане е голословно и необосновано, тъй като нито самото нарушение било доказано безспорно, нито е доказано, че е създадена трайна организация, целяща отклонение от облагане. Позовава се на прекомерност на мярката, тъй като със запечатването на обекта за срок от 14 дни би се затруднила дейността на жалбоподателя и биха били причинени вреди от сериозен характер. В заключение иска отмяна на заповедта. В съдебно заседание чрез адвокат Б. жалбоподателят поддържа жалбата и иска постановяване на решение

за отмяна на заповедта, претендира разноски по списък. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С. не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С229-0399290/19.12.2019 г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП на жалбоподателя ЕТ „Б. И. Ц.“ е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него“, за срок от 14 дни, относно стопанисвания от него търг.обект- магазин за облекло в гр.С.,жк М. 1. Нарушението е извършено на 08.11.2019г., като при контролна покупка от органи по приходите не им бил издаден касов бон за 4.40 лв., от наличното в обекта от работещото и функциониращо фискално устройство в обекта.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка сер. АА № 0399290/08.11.2019г. Проверяващите приели, че е налице нарушение на чл.118, ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС.

Жалбата е подадена в срок от лице, което е адресат на акта и следователно е легитимирано да я обжалва, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Съгласно служебно известна на съда по други дела заповед № ЗЦУ – ОПР16/ 17.05.2018г. началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта и съответствието ѝ с целта на закона, съдът намери следното:

В случая от събраните по делото доказателства не се установява твърдяната от органа по приходите организация в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, водеща до системно неизпълнение на задълженията на търговеца към фиска и отклоняване от данъчно облагане. Административното нарушение, за което е наложена ПАМ, се състои в еднократно неиздаване на фискален бон от фискалното устройство в обекта за покупка на стойност 4,40 лева, при липса на констатации относно това има ли някаква съществена разлика между фактическата касова наличност и тази отчетена от монтираното в обекта фискално устройство (такава констатация няма в заповедта, но видно от протокола разчетената касова наличност от ФУ е 60 лв., а фактическата е 65, 60 лв.). Не са констатирани при проверката и липсват изложени фактически констатации в мотивите на административния акт по чл.188 от ЗДДС за други нарушения на данъчното законодателство в проверявания обект, сочещи на системност при неизпълнение на задължението за регистриране и отчитане на

продажбите в стопанисвания търговски обект. При тези факти не може да се приеме, че създадената в обекта организация води до такова отклонение от данъчно облагане, което да мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че не е изпълнен състава на чл.118, ал.1 ЗДДС и това налагане ПАМ с преустановителен и превантивен ефект като наложената. Напротив, съдът счита, че наложената мярка – запечатване на обекта за 14 дни за неотчетена с фискален бон покупка на стойност от 4,40 лв. е прекомерно тежка, не отговаря на целите на закона и би причинила повече вреда, отколкото да предотврати такава за фиска. В случая допуснатото нарушение, засечено еднократно от проверяващите, не засяга обществения ред съществено, тъй като освен неиздадената фискална бележка за конкретната покупка, не са установени съществени разлики в касовата наличност и отчетените продажби, което да обосновава и изводите на органа, за неотчитане на обороти от продажби. Следва да се отбележи и че към налагане на ПАМ е пристъпено едва два месеца след констатираното нарушение, което обезмисля целеното със заповедта преустановяване на нарушението веднага след установяването му. Това води до извод, че ПАМ е прекомерна и не обосновава целите си.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, а жалбата срещу нея е основателна, поради което следва да бъде отменена.

Разноски са претендирани от жалбоподателя, като се доказват за държавна такса и следва да му се присъдят в размер на 50 лв.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С229-0399290/19.12.2019 г. на началника на отдел "Оперативни дейности" в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА НАП - Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП да заплати на ЕТ „Б. И. Ц.“, с ЕИК[ЕИК], представляван от И. Ц. 50 лв. разноски по делото за държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: